

Studietur til Kristiansand i Norge

Tirsdag d. 27. september til torsdag d. 29. september 2022

Deltagere: EUC Lillebælts bestyrelse

Formål: Turen er blevet arrangeret for at give skolens bestyrelse indsigt i Erasmus+ samarbejdet EUC Lillebælt har med guld- og sølvmedeskolen i Valle. Skolerne udveksler hvert år flere elever. Derudover håber vi med besøgene på virksomhederne, at vi kan få skabt nogle gode netværk til fremtidige elevudvekslinger.

Dag 1:

Der var afgang fra skolen kl. 07.45, vi kørte i en lille bus, og kursen var sat mod Hirtshals. Herfra skulle vi sejle med Color Line til Kristiansand. Overfarten på ca. 3 timer gik fint – havet var stille.

Færgen da den anløb havnen inden afgang.

Efter ankomst og indkvartering på hotellet afholdte vi bestyrelsesmøde. Det blev gennemført som et hybridmøde, da der var nogle få bestyrelsesmedlemmer, der deltog via teams fra Danmark.

Efter mødet spiste vi aftensmad på restaurant Torvet Bistro.

Dag 2:

Med afgang fra hotellet kl. 8.00 kørte vi til Valle. Her besøgte vi en afdeling af Setedal VGS. Skolen består af tre afdelinger, hvoraf afstanden mellem de to af afdelingerne er 150 km. Den del af skolen vi besøgte er deres guldsmedeskole.

Ved ankomst til skolen mødte vi Rektor for alle afdelinger Jens Peter Roed. Han fortalte lidt om skolens historie, det norske uddannelsessystem og specielt om afdelingen i Valle, hvor man uddanner Guld- og sølvsmide. Grunden til at skolen er placeret i dette område er af historisk betydning. Der har i dette område altid været arbejdet meget med fremstilling af smykker – specielt af typen Filigran. Disse smykker bæres sammen med deres nationaldragter. I værkstedet viste underviseren Linda os rundt, og vi talte med eleverne, mens de arbejdede. Det var meget spændende at se eleverne arbejde og fortælle.

På vej mod Valle

Vi så flere flotte vandfald på turen

Guldsmedeskolen i Valle

Filigran smykker til anvendelse på nationaldragterne

Sølvkugler blev lavet ud af små ens ringe

Kobberplader med graveringer

Speciel lasermaskine

Efter besøget på skole spiste vi frokost på Sølvgården, som er et lokalt hotel i området – hvor der også var en arbejdende sølvsmed tilknyttet i den ene del af bygningen.

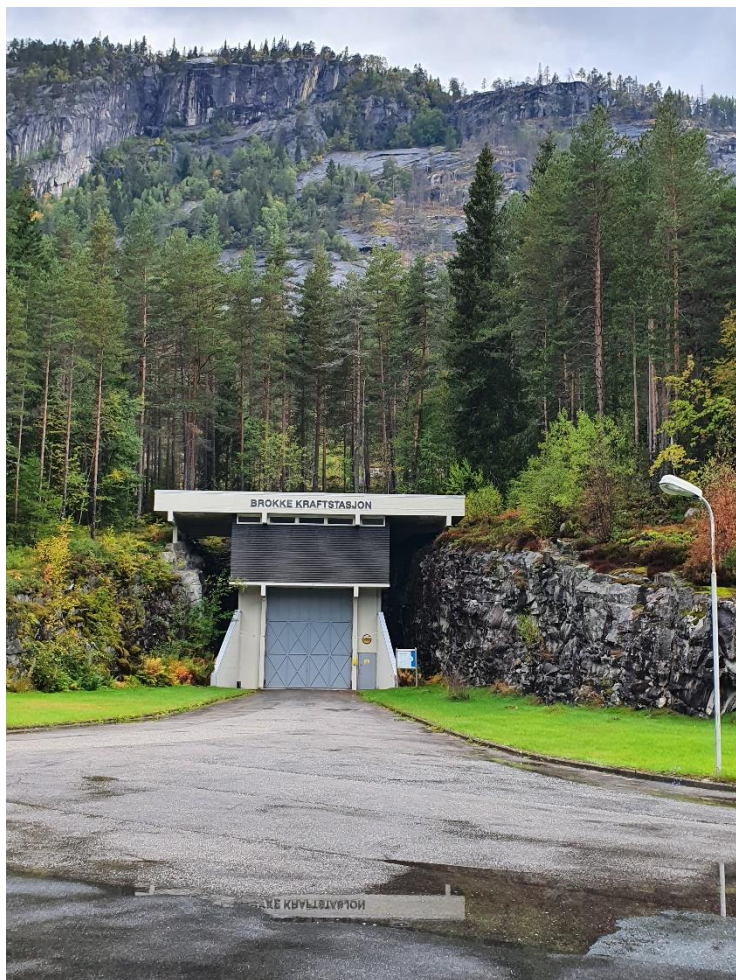

Sølvmedegården set udefra

Sølvmedegården set indefra

Efter frokost havde vi lavet en aftale med Brokke Kraftværk, som vi skulle ind og se. Her mødte vi Torstein Bjørgum, der skulle vise os rundt. Vi blev iklædt sikkerhedsvest og hjelm. Inden vi fik lov til at komme ind i tunellen, fik vi besked om, at vandkraftværket er kategoriseret som niveau 3 i forhold til national sikkerhed, og vi måtte derfor ikke tage billeder inde i kraftværket. Herefter gik turen ind i en tunnel, der går ca. 600 meter ind/ned i fjeldet. Her så vi udstyret til el-produktion vha. vandkraft samt kontrolrummet. Det var meget spændende/interessant, og der var mulighed for at blive udfordret på højden, da vi skulle ned til bunden af turbinerne, hvor vandet kommer ind. Turen gik 5 etager ned ad en vindeltrappe med elefantriste og frit udsyn nedad.

Vannkraftverket med sin smukke beliggenhed

Med hjelm og sikkerhedsvest

Da vi kom retur til hotellet, gik de fleste en tur rundt i byen, hvorefter vi senere spiste aftensmad nede ved havnen på restaurant Sjøhuset – Et sted med en fantastisk udsigt ud over vandet/havnen.

Restaurant Sjøhuset i dagslys

Restaurant Sjøhuset, sidste aften

Dag 3:

Med afgang og udtjekning fra hotellet kl. 9.30 kørte vi mod byen Søgne. Her skulle vi ud og se produktionsvirksomheden NOV Søgne, der servicerer off shore udstyr og bygger/udvikler diverse maskiner til off shore branchen. Inden vi fik lov til at komme ud på værkstederne, fik vi en sikkerhedsgennemgang, og der var krav om sikkerhedsveste, briller og sko. Ude på værkstederne erfarede vi, at boreenhederne skal ind til service hvert 5. år. De bliver skilt ad, sandblæst, malet, samlet og efterfølgende testet af, inden de kommer tilbage til platformen. Denne proces tager ca. 12 uger. Vi fik at vide, at et borehoved fra ny koster ca. 4 mio. USD, og at den re-certificering de laver koster ca. 1 mio. USD. De vurderede, at et borehoved typisk bliver udskiftet efter ca. 15-20 år.

Der blev lyttet og stillet mange spørgsmål undervejs

Testplatform

Før sandblæsning

Efter sandblæsning

Efter et meget spændende besøg kørte vi retur til Kristiansand, hvor vi havde ca. 3 timer inden vi skulle med færgen retur til Hirtshals. Vi brugte bl.a. noget af tiden med en gåtur i den gamle bydel – Posebyen. Bydelen er meget karakteristisk med dens hvidmalede træhuse.

Posebyens hvide huse

Posebyens hvide huse

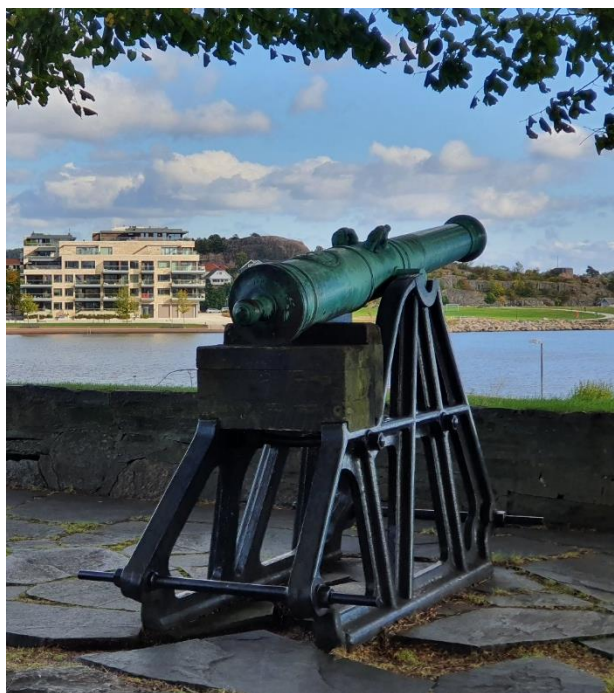

Metodistkirken i Posebyen

Kristiansand bærer præg af, at den lige som Fredericia er en gammel fæstningsby, hvilket de lige gader blandt andet bevidner om – vi var nede og se resterne af forsvarsværket.

Resterne af det gamle forsvarsværk

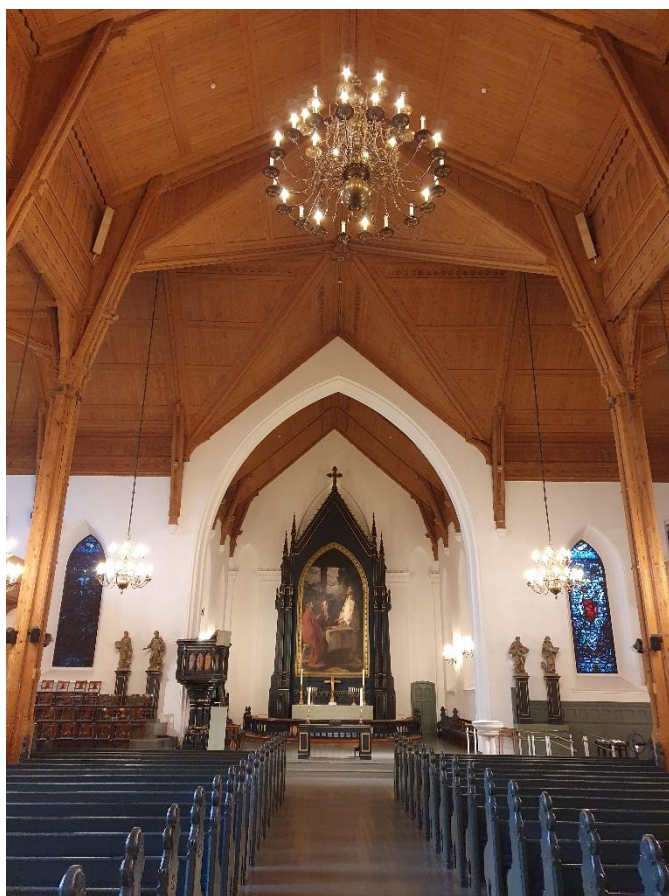

En af kanonerne på forsvarsværket

Vi var også rundt og se andre af Kristiansands seværdigheder.

Kristiansand kirke

Inde i Kristiansand kirke

Haakon VII

Vi fandt et lille stykke af Danmark i Norge

Trods et flot solskinsvejr startede hjemturen ikke så godt, da færgen først sejlede fra Kristiansand 1,5 time senere end planlagt grundet tekniske fejl. Heldigvis havde en af bestyrelsesmedlemmerne et spil UNO i tasken. Vi landede i Fredericia kl. 23.30 – trætte – men med mange gode oplevelser i bagagen.

Klar til turen hjem